

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιδ΄ 16-24, Ματθ. κβ΄ 14)
17 Δεκεμβρίου 2023**

Προτελευταία Κυριακή πριν άπ΄ τά Χριστούγεννα εΐναι ή σημερινή, άγαπητοί άδελφοί, και ή Έκκλησία μας έορτάζει τούς άγίους τής Παλαιάς Διαθήκης. Έπειδή πολλοί άπ΄ τούς προφήτες μίλησαν για ένα μελλοντικό δείπνο, στο όποιο θα παρακαθήσουν όλοι οί άγιοι μαζί με τόν Θεό, γι΄ αυτό και στην θεία Λειτουργία αναγνώσθηκε ή παραβολή του «μεγάλου δείπνου».

Ένας οίκοδεσπότης, ό όποιος συμβολίζει τόν Θεό, προσκαλεΐ σε επίσημο γεύμα τούς άνθρωπους τής άνωτέρας κοινωνικής τάξεως. Οί προσκεκλημένοι όμως προβάλλουν δικαιολογίες, έπειδή δέν εΐναι πρόθυμοι να συμμετάσχουν. Η πρόσκληση εΐναι τιμητική, οί παραλήπτες διατηρούν μακροχρόνια σχέση με τόν οίκοδεσπότη, τρέφουν ιδιαίτερη έκτίμηση προς τόν πρόσωπό του, εΐναι βέβαιοι ότι μόνο γι΄ αυτούς έχει έτοιμασθει τόν τραπέζι και δέν κινδυνεύουν να μείνουν έκτός. Άλλά προς τόν παρόν προτιμούν να καθυστερήσουν και να άναβάλουν τήν συμμετοχή τους στο δείπνο, έπειδή ή προσοχή τους αυτή τήν στιγμή εΐναι στραμμένη σε σημαντικά γεγονότα τής προσωπικής τους ζωής.

Φαίνεται ότι οί άνθρωποι δέν εΐναι συνήθως έτοιμοι να προσαρμοσθούν σε καινούριες καταστάσεις. Οί προβαλλόμενες δικαιολογίες άπ΄ τούς προσκεκλημένους, όπως άκούσαμε προηγουμένως, ήταν ότι ό ένας εΐχε παντρευτει, ό άλλος εΐχε άγοράσει ένα χωράφι και ό τρίτος ήθελε να δοκιμάσει ένα ζευγάρι βοδιών στο όργωμα του χωραφιού. Άπ΄ τά συμφραζόμενα καταλαβαίνουμε ότι δέν εΐχε μεσολαβήσει πολüs χρόνος άπ΄ τά παραπάνω γεγονότα. Ό χρόνος εΐναι άπαραίτητος, έπειδή δημιουργεί μια άπόσταση άσφαλείας. Οί άνθρωποι θέλουν να άφομοιώσουν τες άλλαγές στην ζωή τους και να αισθανθούν ότι αυτές οί καινούριες καταστάσεις, όταν εΐναι θετικές, έγιναν πλέον όριστικές και άμετάκλητες. Άν δέν δημιουργηθει αυτό τόν αΐσθημα μέσα τους, εΐναι άδύνατον να προχωρήσουν σε άλλες σχέσεις και άλλες έπιθυμίες. Οί προσκεκλημένοι στην σημερινή παραβολή κατανοούν με τήν λογική τους τήν πρόσκληση, σέβονται τόν οίκοδεσπότη, ή καρδιά τους όμως εΐναι δοσμένη άλλου. Γι΄ αυτό και δυσκολεύονται να ανταποκριθούν στην έξόχως τιμητική πρόσκληση, τουλάχιστον αυτή τήν στιγμή. Έάν ό Νόμος του Θεού εΐχε έδραιωθεί στις καρδιές τους, οί άπαντήσεις τους θα ήταν έντελώς διαφορετικές.

Ό Νόμος τής Παλαιάς Διαθήκης σε περίπτωση πολέμου προέβλεπε μερικές έξαιρέσεις στην

στράτευση. Καθώς ὁ Χριστὸς ἔλεγε τὴν παραβολὴ τοῦ μεγάλου δείπνου, οἱ ἀκροατὲς γνώριζαν τὴν σχετικὴ διάταξη. Τὴν στιγμὴ ποὺ ὅλοι οἱ στρατιῶτες ἦταν παραταγμένοι, ἔπρεπε ὑποχρεωτικὰ ὁ κήρυκας νὰ φωνάξει: «Ποιὸς ἔχτισε σπίτι καὶ δὲν τὸ ἔχει ἀκόμη κατοικήσει; Αὐτὸς νὰ ἐξέλθει ἀπ' τὴν παράταξη. Ποιὸς φύτευσε ἀμπέλι καὶ ἀκόμα δὲν ἔχει γευθεῖ τοὺς καρπούς του; Νὰ ἐξέλθει ἀπ' τὴν παράταξη. Ποιὸς παντρεύθηκε καὶ δὲν συμπλήρωσε ἀκόμα ἓνα χρόνο παντρεμένος; Καὶ αὐτὸς νὰ ἐξέλθει ἀπ' τὴν παράταξη». Οἱ τρεῖς αὐτὲς ὁμάδες στρατευσίμων δὲν ἔπρεπε νὰ πολεμήσουν, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὥρα τῆς μάχης ἡ σκέψη τους θὰ ἦταν στραμμένη πρὸς αὐτὰ ποὺ εἶχαν ἀφήσει πίσω (στὸ σπίτι, στὸ χωράφι ἢ στὴν γυναίκα τους). Γι' αὐτὸ καὶ μπροστὰ στὸν ἐχθρὸ θὰ δειλίαζαν καὶ στὴν συνέχεια θὰ συμπάρεσσαν καὶ τοὺς ἄλλους συστρατιῶτες τους σὲ ὀπισθοχώρηση. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦταν ἡ βέβαιη ἥττα τους ἀπ' τοὺς ἐχθρούς.

Ἡ πρώτη διαφορὰ ἀπ' τὴν σημερινὴ παραβολὴ εἶναι ὅτι οἱ παραπάνω τρεῖς ὁμάδες ἀποκλείσθηκαν ἀπ' τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο καὶ δὲν παραιτήθηκαν μόνοι τους, ἐνῶ οἱ προσκεκλημένοι τῆς παραβολῆς μὲ δικὴ τους πρωτοβουλία ἀπέρριψαν τὴν πρόσκληση. Ἡ δεύτερη ὅμως καὶ πιὸ σημαντικὴ διαφορὰ εἶναι ὅτι στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ δυνατότητα (νὰ ἀποφύγει δηλαδὴ τὴν στράτευση ὅποιος ἀνῆκε σὲ μιὰ ἀπ' τὶς παραπάνω κατηγορίες), ἀλλὰ στὴν Καινὴ Διαθήκη δὲν ἰσχύει ἡ ὁποιαδήποτε ἀπαλ-λαγή: Ὅλοι ὅσοι προσκαλοῦνται, ὀφείλουν νὰ ἀνταποκριθοῦν ἀμέσως. Θὰ ρωτήσῃ ἴσως κάποιος: «Ἐμεῖς δὲν εἴμαστε ἄνθρωποι; Δὲν ἔχουμε ἐπιθυμίες; Δὲν ἔχουμε δικαίωμα νὰ τὶς ἱκανοποιήσουμε; Πῶς θὰ καταφέρουμε νὰ ἀπαντήσουμε θετικὰ στὶς προσκλήσεις τοῦ Θεοῦ;» Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι ἦλθε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο. Αὐτός, ὄχι μόνο ἔδειξε, ἀλλὰ καὶ πραγματοποίησε (μὲ τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασή Του), αὐτὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐπιθυμοῦμε καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀγωνιζόμαστε. Ἄλλωστε, τὴν γέννηση τοῦ Χριστοῦ, δηλαδὴ τὴν Ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ, ἐτοιμαζό-μαστε νὰ ἐορτάσουμε. Θὰ κατορθώσουμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε θετικὰ στὶς προσκλήσεις τοῦ Θεοῦ, ἂν σκεφθοῦμε ὅτι ὁ Χριστὸς ἦλθε στὸν κόσμο, γιὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν διάβολο. Ὁ Χριστὸς ἦλθε στὸν κόσμο, γιὰ νὰ πολεμήσῃ καὶ νὰ νικήσῃ τὸν πραγματικὸ ἐχθρὸ. Σὲ αὐτὸν τὸν πόλεμο ζητεῖ τὴν συμμετοχὴ μας. Θὰ τὴν δώσουμε, ἂν καταλάβουμε ὅτι τὸ ἐορταστικὸ κλίμα τῶν ἡμερῶν εἶναι πολεμικὸ προσκλητήριο. Τὸ ἐπιβεβαιώνει ὁ Ἰδιὸς ὁ Χριστὸς ἀπευθυνόμενος στὸν ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λαοδικείας στὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, ὅταν συνδέει τὴν μελλοντικὴ πραγματοποίησι τοῦ δείπνου μὲ τὴν συμμετοχὴ στὸν πνευματικὸ πόλεμο: «Χτυπάω τὴν πόρτα, γιὰ νὰ μοῦ ἀνοίξετε. Ὅποιος ἀκούσει καὶ μοῦ ἀνοίξει, θὰ εἰσέλθω καὶ θὰ δειπνήσω μαζί του». Καὶ ἀμέσως, ἐνῶ μιλάει γιὰ δεῖπνο, προσθέτει:

«Ὅποιος νικήσῃ, θὰ τοῦ δώσω νὰ καθίσει μαζί Μου στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ, ὅπως νίκησα καὶ ἐγὼ καὶ κάθισα».

[dkpdf-button]